78ste Jaargang — Nr 1

Vrijdag 1 Januari 1932.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in provincie-nieuws ....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ......fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels ....fr. 3.50
Elke regel meer ....fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREEL EN REDACTIE
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL,
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84856.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten france gedaan worden aan den uitgever.

DE NAAM WAARIN ALLE KNIE BUIGE

Nieuwjaar is het feestelijker indeeling van den tijd, het is met den nationalen vierdag dus het feest der wereldlijke, tijdelijke orde. Maar het valt saam met het feest van 's Heeren besnijdenis, dat herdenkt hoe den Christus zijn Naam « Jesus » werd gegeven. Die naam beteekent Goddelijke Verlosser en drukt uit dat Christus, de Zoon Gods en de hersteller der gevallen menschheid, de Koning is der geheele schepping en der maatschappij. Het is de naam van den erfgenaam van al het geschapene, van den vader der komende eeuw, van den hoeksteen aller bovennatuurlijke en natuurlijke orde. De naam van Wie zal heerschen over al het gewordene en van Hem, Wiens rijk geen einde zal hebben.

Wat niet in Zijn Naam en volgens Zijne wet wordt uitgevoerd, ook in de tijdelijke maatschappelijke orde, is ijdel en loopt uit op kwaad en rampen. Nieuwjaar heeft ons zoo te herinneren, dat alle staatkunde, alle economie, alle beschavingsijver moet geoefend in Jesus naam, willen zij leiden tot verwezenlijking van hun doel, het tijdelijk welzijn, ondergeschikt aan het eeuwig geluk. In dien Naam past ons eerst de gehoorzaamheid aan God, om welke Jesus door den Vader is verheven en den Naam ontving, die boven alle namen is. Gehoorzaamheid, onderwerping, dienstbaarheid der volkeren, der gemeenten, der lichamen, der ondernemingen. Binnen die gehoorzaamheid moet alle beschaving en alle instelling worden opgebouwd om heilzaam en nuttig tot stand te komen en te duren. Overal ter wereld waar het klinkt « non serviam, ik zal niet dienen » volgt onheil en lijden, niet van verdeeling, maar van ellende.

1932 gaat in met schrikwekkende verwarring en angsten, in de zware duisternis waarin de toekomst dreigt van een alverwoestenden orkaan. Dit is omdat de wereld heeft voortgewerkt en voortgejaagd bij de leuze « ik zal niet dienen ». In de politiek was het een vreeswerk dat Christus en de belangen van zijn Koningschap verwierp tot verheerlijking van den onafhankelijken mensch. Het liep uit op bespotting tegen de recht[illegible] van verre al naderend gerommel van oorlog. In de sociale economie was het een vast kraakzinnige algemeene inspanning tot opstapelen van winsten en het verwaten verzonnen voldoen enkel aan steeds groeiende lichamelijke behoeften, met miskenning van het Evangelie, dat matiging en liefde preikt. Het bracht de wereld te midden van een rijkdom in een crisis waarin de bewaamste economisten [illegible] als op een razend schuitje in een [illegible] storm en een beestachtige revolutie dreigt over de volkeren los te breken. Het gezellig gemaakte alles ingerichte feest en [illegible]. In armoede en onvermogen rekenen de genieters hun bestaan, niet wetende waar het overvloedige geld is gevloden.

Met Kerstmis konden we van een radiopost het plechtig en machtig lied aanhooren van een goed dertigtal donald werken. Vele daarvan hebben in den loop der eeuwen luid voor keizers en koningen, voor roemrijke gebeurtenissen of rampen de geschiedenis. Dat alles is voorbij. Maar alle [illegible] nog jaarlijks met Kerstmis voor den Koning die blijft en heerscht over de tijden. Voor de komst van het nederig Heilandkind, dat vrede bracht en orde, stil, gelijk geluk, in de gehoorzaamheid aan zijn wetten voor den mensch en de maatschappij. Terug tot dien Koning, en alle knie gebogen in Zijnen Naam ! De knie gebogen en gehoorzaamd aan Jezus' geloofs- en zedenwet, in het hart en het leven, als burger, als familielid, als zeeman en als enkel persoon in werk en spanning ! Dan zal de gunst van den Schepper, van Wien alle goed komt, zijn over de wereld, die in Zijn orde leeft, het schrikbeeld van den komenden [illegible] voor den stillen lach van vrede en welstand.

In die hoop wenschen ook wij onzen lezers een zalig en gelukkig Nieuwjaar.

VAN OUD IN NIEUW.

Snelhaast is het gedaan ! Het jaar,
Dat eerst zoo lange scheen,
Behoort met al z'n vreugden leed
Alweer tot het verleên.

[illegible]'t trillen van den laatsten slag
[illegible] uur van middernacht
[illegible] er een [illegible]heid
[illegible] jaar wee toegebracht.

[illegible] reugde kwam, veel vreugd verging
[illegible] et de plaats aan smart.
[illegible] oenge strijd werd hier gestreên
[illegible] 't machtloos menschenhart.

Dood, die alle[illegible] meelt,
[illegible] ht ook het [illegible] hart
[illegible] En [illegible] verving
[illegible] trek van sombre smart.

[illegible] ach, in menig woonvertrek
[illegible] 't oog in tranen staart
[illegible] 't plekjen, waar zoo kort geleên,
[illegible] 't hoekjen van den haard,

[illegible] vader, moeder [illegible],
[illegible] allen aangebeên —
[illegible] nog gisteren. En vandaag
[illegible] heen.

En als de twaalfde slag verkondt :
« Het oude is afgedaan... »
Dan zien de alleen-geblevenen
Zoo droef elkander aan.

Toch rijst men op, en met een snik
Omhelzend lang elkaar,
Trilt droevig, o zoo zachtkens, het :
« Gelukkig... Nieuwejaar ! »

Ach, wanhoop niet ! Ook u brengt vast
Het pasgeboren jaar
Zijn heul, zijn troost. Blik opwaarts ! Zie,
Uw Trooster : God, woont daar !

DE WERELDCRISIS EN DE OPLOSSINGSMOGELIJKHEID

DE MEENING VAN STAATSMINISTERS THEUNIS EN FRANCK.

Een enkwest van de «Corriere Della Serra».

De « Corriere della Serra » heeft zekere van de meest vooraanstaande personen uit alle landen der wereld naar hun oordeel gevraagd over de oorzaken, zoowel verre als onmiddellijke, en over de oplossingsmogelijkheden van de huidige crisis.

In zijn nummer van Maandag, kondigt het blad de interviews af van zijn bijzonderen medewerker te Brussel, met MM. Theunis en Franck.

Deze gesprekken loopen hoofdzakelijk over de uitzichten van de crisis ten opzichte van Belgie.

* * *

De meening van Staatsminister Theunis.

M. Georges Theunis, gewezen minister-president, schrijft de crisis in de eerste plaats toe aan den wereldoorlog en zijnen treurigen nasleep.

Onder de elementen, die den grondslag van den huidigen toestand vormen, en waarvan de weerslag op de economische wereld niet duidelijk genoeg naar zijn werkelijk belang wordt gewaardeerd, komt de invloed voor van het bolsjewisme.

Wegens zijn aanzienlijke nijverheids-, handels- en financiebedrijvigheid, kon Belgie aan de wereldcrisis niet ontsnappen.

De wereld kan enkel bestaan en de beschaving kan zich enkel uitbreiden door de ontwikkeling van het internationaal ruilverkeer. Het veralgemeend protectionisme, dat thans heerscht leidt naar dwaasheid, die men samenvatten kan in enkele woorden : alles verkoopen en niets koopen.

Belgie, toegerust als het is, met een gezonde munt, met de goede hoedanigheid van zijn technici en arbeiders, wacht verduldig tot wanneer de economische bedrijvigheid weer opflakkeren zal. Alle uitgestelde aankoopen stapelen zich op en bij de eerste verklaring, zal men een terugkeer beleven van vragen en bedrijvigheid.

Het is onmogelijk om aan te duiden door welk proces de crisis zal opgelost worden. De redmiddelen kunnen worden samengevat in een beter begrip van de internationale samenwerking op politiek en economisch gebied, in een duidelijker inzicht van het sovietgevaar, waaruit een beter begrip van de noodzakelijke verweermiddelen tegen de bolsjewistische propaganda en de allen normalen handel ontwrichtende sovjetpraktijken zal voortvloeien.

* * *

De meening van Staatsminister Franck.

M. Louis Franck, staatsminister en gouverneur der Nationale Bank, gaf insgelijks zijne meening over de oorzaken der crisis te kennen.

De omvangrijke vernietiging van rijkdommen tijdens den oorlog, de abnormale stijging van de prijzen die er volgde, de munt-inflatie waarop werd beroep gedaan, de overdreven particuliere uitgaven hebben een kunstmatige uitbreiding van de productie medegebracht. Een ordelooze speculatie heeft dit nog aangewakkerd.

Dit alles moest een scherpe crisis tot gevolg hebben, omdat die verschillende faktoren het evenwicht tusschen verbruik en voortbrenging verbraken en de menschen en de volken aanzetten om hun inkomsten te buiten te gaan.

Nooit is bewezen, meent M. Franck, dat de crisis te wijten is aan een tekort aan goud in de wereld. Het lijdt volgens hem geen twijfel dat men, na den oorlog, in de geheele wereld, een slechte economische politiek gevoerd heeft.

De gouverneur der Nationale Bank herinnert er vervolgens aan, dat, wat den muntstoestand van Belgie betreft, de dekking van bankbriefjes en verbintenissen op zicht 65 t. h. te boven gaat en heelemaal uit goud-metaal bestaat. De Belgische banken hebben niet gewerkt met buitenlandsche credieten en bezitten geen beleggingen in het buitenland, waar de immobilisatie hen zou kunnen hinderen. De begrootingen van Moederland en Kolonie zijn evenwichtig. De financieele toestand des lands is stevig.

Voor wat aangaat de toepassing van nieuwe tolrechten in het buitenland, is de gewezen minister van Kolonien van meening dat alle landen, die belang hebben bij het handhaven van den uitvoer, weigeren moesten hun toevlucht te nemen tot maatregelen, die deze overdrijvingen van het protectionisme nog verergeren.

Inzake de oplossing van de crisis, verklaart M. Franck, dat er geen universeel geneesmiddel bestaat, van aard om een onmiddellijk mirakel te verrichten.

Een der beste middelen om den toestand te herstellen is de verruiming der afzetgebieden, namelijk een verstandhouding, die van West- en Zuid-Europa een enkele markt zou maken.

Een spoedige normaliseering van de voortbrenging zou er uit voortvloeien, alsmede het herstel van haar verhouding tot het verbruik.

Aldus aaneengesloten, zouden de Europeesche staten spoedig de overzeesche markten, die thans door de protectionistische koorts aangegrepen zijn, voor hen zien opengaan.

Ook een ontspanning in de politieke verhouding en op gebied der herstel-kwestie en der intergeallieerden schulden dringt zich op.

M. Franck besluit dat men verder vertrouwen dient te hebben in de beproefde redmiddelen : zuinigheid en werk.

Wat de oorlog gekost heeft

Bij het begin van den oorlog in 1914 stonden tegenover elkaar : 3.547.000 Duitschers en Oostenrijkers tegen 5.836.000 Franschen, Engelschen, Russen, Belgen, Serviers.

Tijdens den oorlog zelf werden gemobiliseerd : 24.250.000 Duitschers, Oostenrijkers, Turken en Bulgaren tegen 44.331.000 Franschen, Russen, Belgen, Italianen, Portugeezen, Engelschen, Canadeezen, Australiers, Nieuwzeelanders, Zuid-Afrikanen, Indiers, Noord-Afrikanen, inwoners uit verschillende andere Fransche kolonien, Amerikanen, Roemeenen, Serviers, Montenegrijnen. Alles te zamen zeven en zeventig miljoen negen honderd vier en zestig duizend man. Op 36 duizend na, acht en zeventig miljoen.

Laat ons ruim schatten dat we van die 78 miljoen menschen moeten uitzonderen 10 miljoen voor de beschaving, nuttelooze beroepsmilitairen en 18 miljoen andere gemobiliseerden, waarvan de wereld noch winst noch verlies had. Dan blijven er nog 50 miljoen over.

Vijftig miljoen menschen die als arbeiders, bedienden, ambachtslieden, ambtenaren, doktors, advokaten, geleerden, kunstenaars in eerbaren nuttigen arbeid, de eene minder de andere meer, bijdroegen tot de welvaart en de vooruitgang van de maatschappij. Zij werden uit hun huis, hun familiekring weggehaald. Hun werk werd stopgezet of gericht op een ander doel : moord en vernieling ! Het waren de vijftig miljoen sterkste en gezondste menschen, gekozen uit de meest hoogstaande kultuurvolkeren der wereld. Zij waren in den schoonsten tijd van hun leven, het productiefste deel der menschheid. Indien zij gemiddeld slechts een gezin van vrouw en een kind hadden, onderhielden zij honderd miljoen menschen.

Gedurende vier jaren vallen die honderd miljoen de wereld ten laste en zij zelf, de vijftig miljoen eveneens. De vijftig miljoen die de wereld tot nogtoe vooruit hielden, verwoesten haar nu. Het « werk » dat zij in de vier jaren verrichten kost 1200 milliard en bestaat o. a. in het vernielen van gebouwen, bedrijven, openbare werken en kunstschatten voor een bedrag van 420 milliard. Op de zee doen zij 13 millioen registerton handelsschepen zinken, die een waarde vertegenwoordigen van 130 milliard. Te land verdrijven zij meer dan 10 miljoen menschen als vluchtelingen uit hun woonsten en veroorzaken den dood van dertien miljoen niet-militairen. De menschelijke krachten die zij op 4 jaar tijds aan hun « werk » verspillen, vertegenwoordigen den arbeid van een biljoen arbeiders, met 44 urige werkweek, gedurende niet minder dan 3000 jaren.

Maar dat verspillen en vernielen is slechts een middel tot hun eerste en bijzonderste doel : elkander dooden. Zij dooden dan ook elf miljoen hunner medemenschen die, om hun het moorden gemakkelijker te maken, voor de gelegenheid « vijanden » worden genoemd. Zij maken blind en verminken er 21 millioen. De dooden laten negen millioen oorlogsweezen en vijf millioen oorlogsweduwen na.

Indien de gesneuvelden van den wereldoorlog voor ons defileerden met zeven op een rij, zoo breed als de straat is, dan zouden zij ons voorbij trekken nacht en dag, meer dan een jaar lang. In November van het tweede jaar zou de laatste oorlogswees en na twee jaar en half de laatste oorlogsweduwe ons voorbij gegaan zijn.

Stelt u voor dat men elken dag een schip met 1000 menschen laadt, het de zee instuurt en daar laat zinken, en dat men dit elken dag herhaalt, vijftig jaar lang, dan zal men na die vijftig jaar zooveel slachtoffers gemaakt hebben als de oorlog op vier jaar tijds.

Stelt u voor dat men vanaf het jaar één tot 1931 elken dag een fortuin van drie miljoen frank in de zee had geworpen, dan zou men nu ongeveer even veel geld hebben weggegooid als men op vier jaar tijd verkwist heeft om Europa te vernielen en uit te moorden.

Stelt u voor dat men de doodkisten der gesneuvelden achter elkaar zet dan vormen zij een weg van 11.500 kilometer, dat is van Parijs naar Vladivostok.

Stelt u voor dat men dan elk gezin in Amerika, Canada, Australie, Engeland, Ierland, Frankrijk, Belgie en Rusland een huis van 90.000 fr. ten geschenke gaf, met daarbij vijf hektaren grond en 45.000 fr. voor meubelen, dat men bovendien voor elke 20.000 gezinnen een ziekenhuis, een universiteit en scholen zou oprichten, en daarbij de salarissen voor de noodige onderwijzers, verpleegsters, geneesheeren en hoogleeraars uitkeeren, dan zou men ongeveer uitgeven wat de oorlog op vier jaar tijds gekost heeft.

Stelt u voor dat men in Belgie en Holland geen enkel menschelijk wezen zou leven, dat niet kreupel of blind of longziek zou zijn, dat ware nog niet eens het aantal van de oorlogsverminkten die thans de bewijzen onzer beschaving over heel de wereld aan hun lichaam vertoonen.

BUITENLAND

DUITSCHLAND.

De werkloosheid. — Het aantal werkloozen in Duitschland is in den tijd van 1 tot 15 December met 290.000 gestegen en bedraagt thans 5.219.000. In denzelfden tijd van het vorig jaar steeg 't aantal werkloozen met 278.000.

Het aantal werkloozen dat door de gemeenten wordt gesteund is gedurende de maand November in Pruisen opnieuw sterk gestegen. Volgens de opgaven van het Pruisische bureel voor statistiek waren op 30 November bij de arbeidsbeurzen in Pruisen in totaal 999.585 crisiswerkloozen ingeschreven tegen 920.408 per ultimo October, zoodat de toeneming 79.177 of 8.6 pct. bedraagt. Het aantal crisiswerkloozen bedraagt in Pruisen gemiddeld 26.2 per 1000 inwoners. In vergelijking met verleden jaar November bedraagt de toeneming 472.609 of 89.7 pct. Rekent men hierbij het aantal werkloozen dat nog niet voor uitkeering in aanmerking kwam, dan bedraagt het aantal crisiswerkloozen in Pruisen 1.025.000.

AMERIKA.

Dure sigaren. — De « koning van de bouwnijverheid » uit Minneapolis is overleden en deze millionnair had de gewoonte, alle dagen enkele sigaren van 3.33 dollar stuk te rooken. Wie weet is zijn overlijden daaraan niet te wijten.

Geregeld bestelde hij bij een tabakshandelaar uit Havana 3.000 stuks sigaren en daarvoor betaalde hij 10.000 dollar. Men vraagt zich af van welke hoedanigheid deze sigaren moeten zijn, daar het uitgewezen is, dat men zich tegen een veel goedkooperen prijs de beste sigaren kan aanschaffen.

— **De oorlogschulden.** — De Amerikaansche Kamer komt een besluit te nemen dat zeker veel ophef zal maken in de gansche wereld. Dit besluit moet evenwel nog bekrachtigd worden door den Senaat maar het wordt doorgaans aangenomen dat de Senaat de stelling genomen door de Kamer zal bevestigen.

Het Amerikaansch Parlement heeft dus het moratorium toegekend aan Duitschland voor een jaar, op voorstelling van president Hoover, aangenomen, maar bij amendement werd beslist, dat de Regeering der Vereenigde Staten, nooit meer zou toestemmen in eene vermindering en zelfs niet meer in eene verdaging van de betalingen der oorlogsschulden.

Indien Amerika aan de Verbondene landen verplicht hunne betalingen der oorlogsschulden te vereffenen, dan is zulks maar mogelijk in de maat, dat Duitschland zijne betalingen doet voor Herstel, volgens de bepalingen van de plannen Young.

Welnu, het is bijna zeker dat Duitschland deze betalingen niet meer zal kunnen doen op den aanstaanden vervaldag, wanneer het moratoriumjaar zal verstreken zijn dat de Amerikanen weigeren te verlengen.

De Amerikanen blijven zich overigens hardnekkig op hun egoistisch standpunt houden, bewerende, dat zij niets te zien hebben met de oorlogsschulden, welke Duitschland dient te betalen aan de Verbondenen.

Inderdaad, Amerika, dat het Versailles-verdrag niet heeft willen onderteekenen, heeft de kwestie der vergoeding rechtstreeks met Duitschland vereffend.

Alles komt natuurlijk hieruit voort dat Amerika zich na den oorlog van de Verbondenen heeft afgescheiden om zijne eigene wegen op te wandelen.

De kwestie van Herstel en deze van de schulden onder de Verbondenen dienen om beterswille ineens te worden onderzocht, ten einde er eene definitieve oplossing aan te brengen.

Dat lag in het belang van iedereen, omdat iedereen verstaan had dat de toestand niet kon blijven voortduren zooals hij was.

Amerika heeft uit kiesbelang er anders over beslist. Dit land eischt hardvochtig zijne betalingen op aan de Europeesche landen, die nochtans verpletterd worden onder de huidige economische krisis. Amerika weet, dat Duitschland niet meer kan betalen, ten minste tijdelijk en dat de Europeesche landen in dit geval ook hunne betalingen niet kunnen doen aan Amerika.

Wij staan voor zeer ingewikkelde toestanden en men vraagt zich af, op welke manier Europa zich nu uit den slag zal weten te trekken.

— **Een eergierige Yankee.** — Een jaar geleden ging een zekere William Criffey van beroep beursmakelaar te Philadelphia, met drie vrienden een weddenschap aan, dat hij met president Hoover zou ontbijten, met John D. Rockefeller den petroolkoning golf zou spelen en met den prins van Wales een autoritje zou maken.

De eergierige man is thans te Londen aangekomen om den prins van Wales aan te klampen en aan het lichtste punt der weddenschap te voldoen.

Reeds in de eerste maanden was het hem gelukt aan de eerste voorwaarde te voldoen. Hij had n.l. met president Hoover gegeten, toen hij aan het jaarlijksch banket deelnam, dat de president zooals gebruikelijk, aan journalisten aanbood in het Witte Huis en waarbij ook gasten uit de handels- en geldwereld waren uitgenoodigd.

De pogingen om met Rockefeller golf te spelen, hebben tot nu toe geen succes gehad : maar wanneer het hem gelukt is met den prins van Wales een autotocht te maken, zal hij met vernieuwden moed trachten, met den petroolkoning in aanraking te komen.

— **Na een vrijspraak.** — Zekere Dorring moest wegens roofmoord terechtstaan voor het assisenhof van Ohio.

De beschuldigde werd vrijgesproken, dank zij het prachtige pleidooi van zijn verdediger, Mr. Famunay. Na afloop van het proces begaven de vrijgesprokene en zijn advokaat zich naar de spreekkamer. Eenige oogenblikken later viel een schot.

In de spreekkamer trof men mr. Famunay aan met een rookende revolver in de hand. Aan zijn voeten lag het lijk van Lorring.

De advokaat legde onmiddellijk een volledige bekentenis af, waaruit bleek dat het blinde noodlot hier de hoofdrol had gespeeld.

John Lorring had zijn erkentelijkheid voor mr. Famunay willen bewijzen door hem een geschenkje aan te bieden. Het was een klein medaljon. « Hier is, zei Lorring, een herinnering aan mijn eersten moord, waarvoor ik nooit ben gepakt geweest ».

De advokaat stelde met verbazing vast, dat het medaljon een foto van hem zelf in zijn kinderjaren bevatte. Het geheele drama werd hem onmiddellijk duidelijk.

Een dertigtal jaren geleden schonk Mr. Famunay het medaljon met de kleine foto aan zijn verloofde. Een paar dagen na hun huwelijk werd de jonge vrouw tijdens een wandeling door een roover aangerand en verwurgd.

Nooit had men den dader kunnen vinden. Plotseling en op de meest onverwachte wijze stond Famunay nu voor den moordenaar van zijn vrouw. In een opwelling van woede heeft hij zijn revolver gegrepen en Lorring neergeschoten.

MEXICO.

— **Slechts 1 priester per 50.000 inwoners !** — Het Mexicaansche parlement heeft een wet aangenomen, waarin bepaald wordt dat voortaan slechts 1 priester op 50.000 inwoners toegelaten zal worden.

Hierdoor zal het aantal geestelijken in Mexico zeer beperkt worden en vele kerken zullen het voortaan zonder geestelijke moeten stellen.

— **Calles geeft een geschenk voor een basiliek.** — De « Osservatore Romano » publiceert een bericht uit Mexico over ex-president Calles, thans minister van oorlog, volgens hetwelk deze vroegere katholiekenvervolger op eigen kosten voor de basiliek van de Madonna van Guadeloupe een schoon orgel heeft laten bouwen, dat hij uitdrukkelijk besteed heeft voor het sanctuarium van Madonna.

Behalve de aanzienlijke kosten van het orgel zelf, betaalt Calles bovendien nog de niet geringe invoerrechten, welke op het uit het buitenland betrokken instrument worden geheven.

Voorts deelt de « Osservatore » mede dat hij uit welingelichte bron vernomen heeft, dat de regeering tot groote vreugde der katholieken zich ten opzichte van de eeuwfeesten ter eere van de Madonna van Guadeloupe op geen enkele wijze vijandig gedroeg, doch integendeel alle faciliteiten en waarborgen verleende om het feest zoo waardig mogelijk te doen vieren.

Aan de feesten namen vertegenwoordigers van geheel Latijnsch Amerika deel.

CHINA.

Weer een Salvatorianer pater gevangen genomen in China. — Een telegram uit Siang-hai meldt dat Pater Koloman Buhler, Duitsche Salvatoriaan, missionaris in de Fokien provincie, door bandieten gevangen genomen is.

De Duitsche Salvatorianen werden belast met de onafhankelijke missie van Sjaowoe, in het uiterste Noord-westen van de Fokien provincie. Maar wegens den inval van de bandieten werden de Paters en Zusters gevangen genomen of mishandeld en gedurig gehinderd ; ze zagen zich genoodzaakt de missie te verlaten. Ze vestigden zich in naburige posten en wachtten den gunstigen tijd af om terug te keeren. Onlangs scheen een zekere kalmte teruggekeerd te zijn, die de missionarissen toeliet hun missiepost weer te betrekken. In 't begin van December vertrokken dus drie paters, waaronder Pater Buhler, naar de stad Sjaowoe. Zijn vroegere residentie was gelegen op den buiten dicht bij de stad. Het schijnt dat hij gevangen genomen werd toen hij trachtte zijn huis te bereiken.

Pater Buhler is geboortig van Wurtemberg, Duitschland. Hij was reeds vier jaar in China, samen met Pater Geser die in Juni ll. door bandieten werd doodgeschoten.

RUSLAND.

Het onsamenhangend vijfjarenplan. — De volgende vermakelijke historie bewijst waar men toekomt wanneer men op de letter de voorschriften van de Russische regeering, voor de toepassing van het Vijfjarenplan wil naleven.

Men weet dat, in al de Russische fabrieken bevel gegeven is van, door alle middelen, de cijfers der voortbrengst, voorzien door het fameus plan, vooruit te loopen : « vier jaar voortbrengst op een jaar ; vijf jaar voortbrengst op een jaar, enz, enz. »

En zoo is het gebeurd dat de bestuurder eener fabriek van Moskow, belast met de burgerlijke en militaire bevolking van knoppen, allerlei soorten te voorzien, zijn werkvolk zoo opgejaagd had in plaats van voor 600.000 fr. roebels knoppen op vier jaar tijd, zooals bevolen was, te leveren, hij erin gelukt is voor 30 miljoen 150.000 roebels op een jaar te leveren : een onmenschelijke slavenarbeid aan de werklieden opgelegd. En de bestuurder werd gedekoreerd, geluk gewenscht, aan de dagorde van den arbeid gebracht, enz.

Maar... na eenigen tijd bevond men dat al de knoppen, of ten minste meestal de knoppen door deze fabriek naar de Staatscooperatieven gezonden, onverkocht bleven omdat zij van allerslechtste kwaliteit en volstrekt onbruikbaar zijn !

De wind draaide plots te Moskow ! De bestuurder en de onderbestuurder van de fabriek zullen binnen kort — met 30 andere fabriekbestuurders voor andere redens aangehouden — voor de revolutionnaire rechtbank moeten verschijnen, betient van « stelselmatige ontreddering van de bevoorrading der werkende klas ! »

Men beweert dat dit avontuur te Moskow eenige oogen geopend heeft en dat het nieuwe Vijfjarenplan, door het kongres van Februari a.s. vast te stellen, « eene nieuwe reusachtige poging » zal voorschrijven om de hoedanigheid van de nijverheidsprodukten te verbeteren.

FRANKRIJK.

Door een broeksknoop verraden. — Dank zij een broeksknoop is 't slachtoffer der moordzaak te Triel herkend geworden. Het is niet de eerste maal dat zoo'n eenvoudig voorwerpje als een knoop voor de politie een belangrijke aanduiding vormt.

Verscheidene jaren geleden oefende een misdadiger een echt schrikbewind uit in het Fransche stadje Pont-à-Mousson ; haast alle nachten vond men een ingezetene roofmoord in zijn bed liggen.

Hoe de politie zich ook inspande, de moordenaar bleef onvindbaar.

Alsdan werd brigadier Jaume, die deel uitmaakte van den Parijschen veiligheidsdienst, er bij geroepen. Ternauwernood had hij het station te Pont-à-Mousson verlaten, of hij zag een knoop op het gaanpad liggen, dien hij opraapte zonder feitelijk precies te weten waarom. Hij bekeek het voorwerp. Zijn aandacht werd gaande gemaakt door een vlekje, waarin hij de sporen van bloed meende te herkennen.

Op den knoop stond de naam van een kleermaker uit Nancy. Deze, geraadpleegd, meende zich te herinneren dat de knoop afkomstig moest zijn van de broek van een van zijn klanten, den gepensioneerden gendarm Candant uit Pont-à-Mousson.

Jaume keerde onmiddellijk naar dit stadje terug en trof er Candant aan in een drankhuis, waar hij aan het biljarten was. De politieman zei hem, op den man af :

— Gij zijt de moordenaar ?

De gendarm ging aan het stamelen, begon te sidderen en... bekende

Waaruit blijkt dat knappe detektieven niet uitsluitend bestaan in de romans of in de films.

— **Een wichtje te vinden gelegd.** — Vrijdag huurde een jonge vrouw, die een wichtje op den arm droeg, een hotelkamer aan de avenue du Parc Monsouris, in de Fransche hoofdstad.

De onbekende bleef slechts een zeer korten tijd in het hotel. Na haar vertrek was het personeel ten zeerste verwonderd vast te stellen, dat het kindje alleen was achtergelaten. Ze hoorden het luide schreien, en trapten dan ook de deur in.

Het wichtje lag op het bed en aan zijn doeken was een met potlood beschreven papiertje gehecht, waarop te lezen stond : « Het is zestien dagen oud. Het is een jongetje en zijn naam is Pierre ».

De baby werd onmiddellijk naar het vondelingengesticht gebracht, terwijl de politie haar onderzoek begon.

— **Twee strafuitvoeringen.** — Te Parijs heeft de strafuitvoering plaats gehad van Georges Gauchet, ter dood veroordeeld voor den moord op den goudsmid der avenue Mozart. Het nieuws over deze strafuitvoering werd Vrijdag avond te Parijs verspreid. Ook verdrong zich heel den nacht eene dichte menigte nabij het gevang der Santé, waar het schavot opgetimmerd werd zoodat de politie een bijzonderen ordedienst moest inrichten. Gauchet werd bij 't krieken van den dag gewekt. Hij begreep dadelijk wat er gaande was en viel zoo zwak dat de bewakers hem moesten aankleeden. Onder zijne twee armen ondersteund werd Gauchet naar de kapel geleid, waar hij de